

Erik Ansvang

Hvor gammel er Egypten?



VisdomsNettet
www.visdomsnettet.dk

Hvor gammel er Egypten?

Erik Ansvang



VisdomsNettet
www.visdomsnettet.dk

Hvor gammel er Egypten?

Af Erik Ansvang



Napoleon i Egypten

Egypten er et af de helt store mål for kulturrejser og studieture. Siden Napoleons tid har opdagelsesrejsende og turister fra hele verden strømmet til dette mysteriernes land. Det gamle Egypten er i sandhed et mysterium. Et af mysterierne er civilisationens virkelige alder.

Usikker beslutning gik i arv

De første egyptologer, der fastlagde dynastiernes kronologi, besluttede, at dynastiernes Egypten begyndte omkring 4000 f.Kr. Denne beslutning blev i det store hele baseret på det meget begrænsede kendskab, man i det 19. århundrede havde til geologi, historie og hieroglyffer. Beslutningen gik i arv til senere tider på trods af, at der stadig er alvorlige uoverensstemmelser om denne teori. Sagen kompliceres yderligere af, at man ved hjælp af nutidens teknologi kan dokumentere, at Sfinksen eksempelvis er fra en langt ældre periode. Man regner med at den er konstrueret i perioden mellem 7000 og 15000 f.Kr. Den anerkendte fortolkning af det gamle Egypten ser ud til at skabe en alvorlig begrænsning i forståelsen af landets store visdom. Til dette problem kan man føje sprog-, religions- og kulturbarrierer.

Grundlagt af åndelige skikkelser

De gamle egyptere oplyser imidlertid selv, at deres land er grundlagt af åndelige skikkelser fra "*tidløse tiders begyndelse*". De egyptiske legender fortæller desuden om en fjern fortid, hvor "*guderne vandrede på Jordan*". Åndsvidenskaben oplyser, at der ikke var tale om guder i ordets nutidige betydning, men at de gamle egyptere

fortæller om en tid, hvor oplyste og højt indviede mestre var fysisk til stede blandt mennesker, og at det var deres vise ledelse, der løftede Egyptens kultur og civilisation til imponerende højder. Vidsommens mestre var mennesker, der var nået så langt i deres åndelige udvikling, at de havde frigjort sig fra reinkarnationens nødvendighed. De var derfor frivilligt til stede i den fysiske verden. De skulle ikke dø og forlade det fysiske legeme efter et relativt kort fysisk liv, for de havde kraft og kontrol til at forny og bevare stoffet i deres fysiske legemer i årtusinder.



Når de gamle egyptiske vismænd har efterladt oplysninger, der repræsenterer et mysterium for nutiden (som automatisk og selvfølgeligt betragtes som langt højere udviklet end datiden), giver det egyptologerne et problem. Normalt dokumenteres teorierne ved at henvise til de gamle egypteres egne udsagn, men når informationerne ikke passer til nutidens teorier, forestillinger og forklaringer, står man med et problem. Skal man ændre den gældende teori, eller skal man fastholde den ved at afvise dokumentationen? Egyptologerne løser problemet ved frit at vælge og fravælge i det tilgængelige bevismateriale, og dermed bliver det forskernes egen begrænsede forståelse af livet i det gamle Egypten, der styrer forskningen. Forudsætningen for at de gamle egypteres informationer accepteres er, at de falder indenfor forskningens selvskabte rammer, og at de bekræfter de eksisterende teorier. Hvis de er i modstrid med de accepterede teorier, afvises dokumentationen. Egyptologernes konklusion er derfor, at nogle gange fortæller de gamle egyptere sandheden, og i andre tilfælde lyver de. Hvorfor de skulle lyve og vildlede, får man ingen forklaring på, og det er udelukkende egyptologerne, der afgør, hvad der er sandt og usandt.



Fragment af Torino-kongelisten

Kongelisten i Torino

Når de gamle egyptere fortæller, at "*guderne vandrede blandt mennesker*", afvises oplysningen som udtryk for egypternes livlige fantasi. Men i museet i Torino findes der faktisk en kongeliste fra Ny Rige skrevet på papyrus. Oprindeligt var der opført omkring 300 kongenavne på den, og målet for den, der har samlet navnene, er tydeligvis fuldkommenhed. Tilsyneladende er ikke en eneste konge udeladt – heller ikke de mere ubetydelige. Selv de palæstinensiske konger, der på et tidspunkt erobrede Egypten og dannede Hyksos-dynastiet, er inkluderet, på trods af at dokumenter bekræfter, at de blev betragtet som en besættelsesmagt og var uønsket i Egypten. De fortjente derfor ikke at deres navne stod på listen, men de var også med som en historisk dokumentation på de virkelige begivenheder.



Torino-kongelisten rekonstrueret

Ved hver eneste konge er den præcise regeringsperiode noteret – nogle gange på det nøjagtige antal dage. Egyptologerne påstår ellers, at den første egyptiske konge var Menes, men umiddelbart før Menes har kongelisten adskillige linjer, der opsummerer kollektive dynastier af såkaldte "ånder" eller åndelige skikkelser. De har ikke individuelle navne. Før Egypten blev regeret af de åndelige skikkelser viser kongelisten, at Egypten blev regeret af en gruppe af guder. Og alle guderne er navngivet! Hvert navn er skrevet ind i den kendte navnekartouche på samme måde som kongernes, og ved hver enkelt af guderne er regeringsperiodens nøjagtige længde omhyggeligt noteret.



Fra ånder, guder og halvguder til faraoner

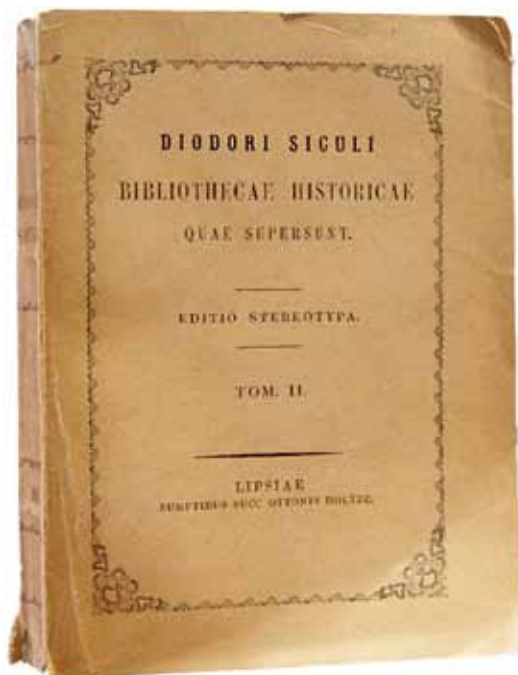
Eksempelvis præsenteres visdomsguden Tehuti (som grækerne kaldte Thoth) som konge, og den præcise længde på hans regering er angivet til 7.726 år. Der er som sagt ikke tale om guder, sådan som man forstår det i nutiden, men om *guddommeliggjorte* mennesker. Papyrusteksten er derfor en dokumentation på de åndsvidenskabelige informationer om, at mestrene var fysisk til stede i Egypten.

Ifølge de gamle egyptere blev "guderne" fulgt af en række *halvguder*, der regerede i flere tusinde år. Det var disse halvguder, der blev fulgt af dynastiernes faraoner. Herodot, som egyptologerne i andre sammenhænge betragter som en troværdig kilde, rapporterer, at 17.000 år var gået siden den sidste halvgud regerede til det tidspunkt, hvor han besøgte Egypten. Herodots kilde var i sandhed troværdig, for kilden var den berømte præsteskoie i datidens Heliopolis. Skolen var dengang kendt og respekteret for at være i besiddelse af den absolut højeste visdom og mystik.

Manetho, Solon, Diodorus Siculus og Iamblichus

Manetho, en egyptisk præst der levede under Ptolemæ II Philadelphus (300 f.Kr.), fortæller også i sine beretninger om Egypten, at de første egyptiske herskere var guder, som blev fulgt af et dynasti af halvguder, der regerede i 24.836 år. I Platons dialoger (*Dimarnas akritias*) kan man læse om Solons samtale med de egyptiske præster. Solon levede 640-560 f.Kr. – altså ca. 200 år før Platon skrev sine dialoger. Solon rejste rundt i Egypten omkring 570 f.Kr. Solon spurgte de egyptiske præster, hvad der var årsag til, at Egypten ejede en så enestående visdom, at al verdens

øvrige visdom blegnede – selv visdommen i hans elskede Grækenland. Præsterne fortalte ham, at Egypten i modsætning til andre lande i kraft af sin geografiske beliggenhed aldrig var ramt af større naturrevolutioner, hverken ved ild, vand eller jordskælv, og derfor repræsenterede de egyptiske mysterieskoler mere end 50.000 års kundskaber. *Mere end halvtredstusinde års kundskaber!!!* Diodorus Siculus (60 f.Kr.), en græsk historiker, som ofte rejste i Egypten for at samle historisk materiale, skriver i *Bibliotheca Historica*:



Bibliotheca Historica og Diodorus Siculus

"De egyptiske præster beregner Egyptens historie fra en tid med Solen som hersker til Alexander den Stores fald, og de når frem til cirka 23.000 år."



36.525 år gammel

Endelig oplyser historikeren og filosofen Iamblichus (250-330 e.Kr.) (billeder tv.) at Egypten er 36.525 år gammel. Iamblichus skrev om den esoteriske egyptiske tradition, og han beskrev mange af faserne i de gamle mysterieskoler og indvielser. Men alle disse og andre rapporter har nutidens egyptologer kategorisk kasseret som løgnagtige. Det er indlysende, at årsagen er, at de samme kilder, som i andre tilfælde betragtes som troværdige, modsiger de gældende teorier. Nogle egyptologer påstår oven i købet, at informationernes eneste formål har været at gøre ophavsmanden berømt. Der er grund til at overveje, om det ikke snarere er disse egyptologer, der ønsker at forsvare deres egen prestige og position som forsker.



Zodiakernes hemmelighed

Men hvad siger åndsvidenskaben om Egyptens alder? H.P. Blavatsky oplyser i *Den Hemmelige Lære*, at Egypten repræsenterer en *efteratlantisk* periode, og at de egyptiske præster modtog deres zodiaker fra atlantiden Asura Maya. Det samme er tilfældet med hinduerne. De gamle egypteres *menneskelige* dynasti, der begyndte med kong Menes, havde atlantidernes viden, og de havde bevaret alle de ældgamle optegnelser – bl.a. i form af den egyptiske zodiak i Hathor-templet i Dendara, som dokumenterer, at Egyptens kultur er mellem 75.000 og 80.000 gammel iflg. H.P. Blavatsky.



Zodiaken er reelt Egyptens fødselshoroskop efter den store Atlantis-katastrofe for ca. 80.000 år siden. Det, zodiaken og skrifttegnene i templet og teksterne på fundne papyrus fortæller, er, at Solen ved forårsjævndøgn stod op indenfor Jomfruens stjernebillede. Solen bevæger sig 1 grad frem i løbet af ca. 72 år. Dyrekredsen, dvs. Solens bane, består af 12 tegn eller afdelinger. Hvert tegn indeholder 30 grader. Solen bruger derfor ca. 2.160 år på at bevæge sig gennem ét af dyrekredsens tegn. Turen gennem hele kredsen vil derfor tage ca. 26.000 år.

Egypten er mindst 78.000-80.000 år gammel

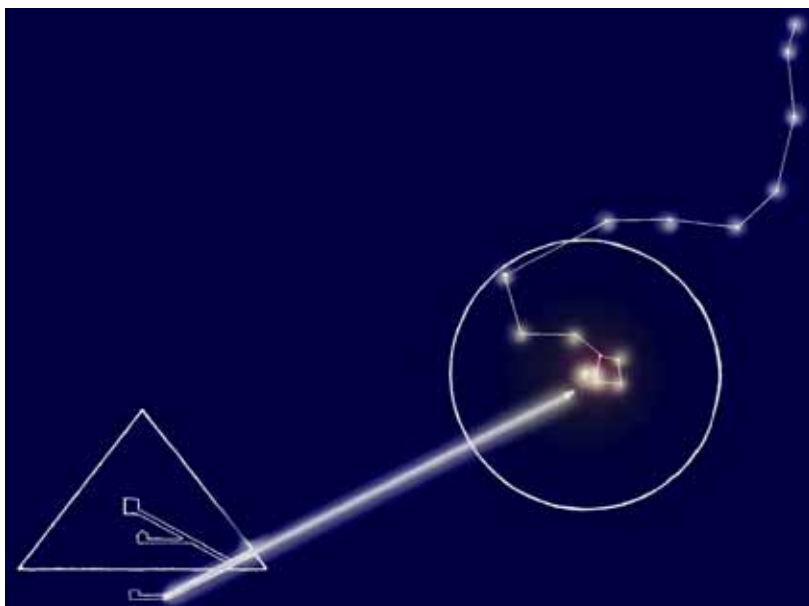
De egyptiske præsters informationer til Solon gik desuden ud på, at templets beretninger indeholder beviser på, at Solen tre gange har befundet sig i denne samme stilling i Jomfruens tegn. Da den kalender, der benyttes i nutiden blev skabt, fandt Solens opgang sted ved forårsjævndøgn i Vædderens tegn. Fra dette tegn og til Jomfruens tegn er der seks tegn. Det betyder, at hvis man regner fra dette tidspunkt er det ca. 14.000 år siden, at Solen ved forårstid stod i Jomfruens tegn. Men det siges desuden, at det var tredje gang, denne himmelske stilling viste sig. Og det giver de egyptiske præster ret, for så er man oppe på en årrække mellem 62.000 og 87.000 år. Og det stemmer overens med både H.P. Blavatskys, C.W. Leadbeaters og Martinus' clairvoyante iagttagelser, for de konkluderede alle, at det egyptiske rige er mindst 78.000-80.000 år gammelt.



Udsnit af zodiaken på loftet i "Tilsynekomstens hal" i Dendara-templet

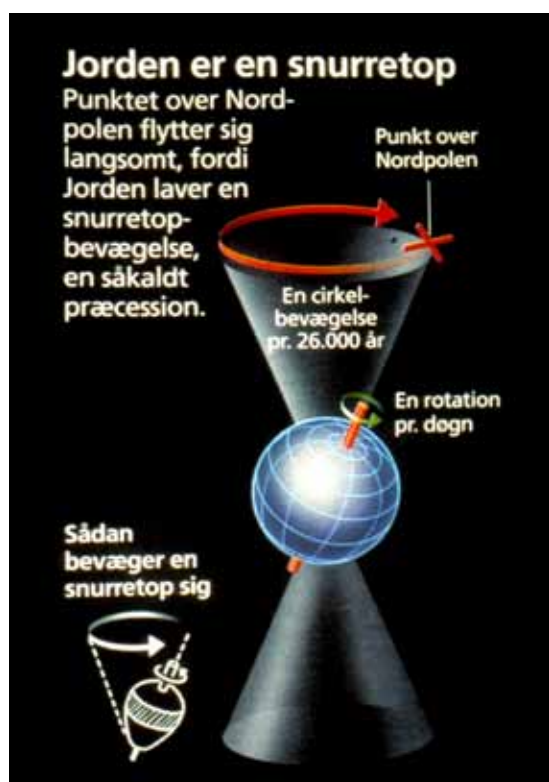
Egypterne var kompetente astronomer

Findes der mon andre informationer, der kan underbygge denne teori? Ja – svaret findes på stjernehimlen. I åndsvidenskabelige kredse er der ikke mange, der sætter spørgsmålstegn ved, at de gamle egyptere havde et særdeles indgående kendskab til stjernehimlen og kosmos. De vidste, at Jorden er rund. De kendte Jordens placering i rummet. De havde præcis viden om afstande på Jorden og på himlen. Denne detaljerede viden havde ikke kun videnskabelig interesse for det egyptiske præsteskab – *den var selve fundamentet for civilisationen*. De gamle egyptere forsøgte bogstaveligt at skabe en kopi af himlen på Jorden. De ønskede at åndeliggøre Jorden, ved at bringe himlen ned på Jorden. Egypten skulle være en nøjagtig kopi af det kosmiske eller guddommelige forbillede, og derfor var de gamle egyptere optaget af helt præcise positioner og proportioner. Den minutiøse orientering og de ekstremt nøjagtige mål og proportioner, gør det ikke alene muligt at identificere stjerner og konstellationer på datidens stjernehimmel. Nutiden står samtidig med nøglen til en beregning af pyramidernes korrekte alder, og dermed får man også en dokumentation for den egyptiske civilisations rigtige alder.



Nordstjernen

Alle egyptiske pyramider er orienteret mod nord, og i pyramiderne er der et bemærkelsesværdigt hovedmønster. Hældningen på hovedgangene i stort alle pyramider peger direkte mod stjernerne omkring nordpolen. I den store pyramide, som egyptologerne kalder Khufu-pyramiden (græsk: Cheops-pyramiden) peger den nedadgående passage næsten nøjagtig mod Nordstjernen. Der er dog en beskedne misvisning på nogle få grader. Når det er muligt at benytte gangsystemet som et præcist redskab til at måle pyramidernes orientering, skyldes det, at den nedadgående passage er udhugget med ufattelig præcision. Gangen afviger med mindre end en fjerdedel af en inch fra side til side og mindre end en tiendedel af en inch fra top til bund – og dermed kommer den helt på højde med nutidens bedste laserkontrollerede borer.

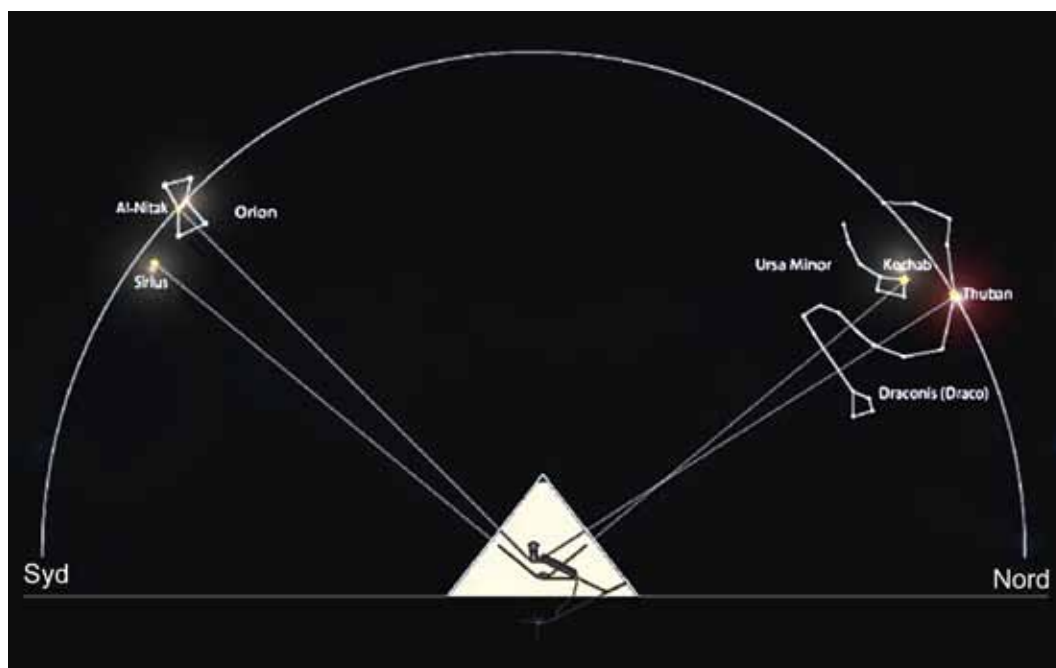


Alt tyder på, at pyramidebyggerne havde til hensigt at lade passagen pege mod nord – nærmere bestemt mod Nordstjernen. Den ekstreme præcision indikerer også, at pyramidebyggerne kunne have ladet passagen pege præcist mod den nuværende Nordstjerne, hvis de havde ønsket det. Hvorfor gjorde de så ikke? Det er langt mere sandsynligt, at passagen sigtede nøjagtigt mod den stjerne, som var nordstjerne på byggetidspunktet. Nordstjernen er nemlig ikke en bestemt stjerne. Nordstjernen er ganske enkelt en klar stjerne, der nemt kan ses fra Jorden, og som er nærmest ved nordpolen på det pågældende tidspunkt.

Jorden slingrer på sin akse

Jordens akse hælder for tiden 25,5 grader. Jorden slingrer langsomt på sin akse over en periode på knap 26.000 år, og derfor forandrer Nordstjernens position sig fra tidsalder til tidsalder, for Jorden tegner gradvis

en gigantisk cirkel på himlen med sit nordlige toppunkt. Nordstjernen ligger indenfor denne cirkel, men skiftende stjerner befinder sig direkte over Jordens nordlige akse. I løbet af årtusinderne bliver forskellige stjerner på denne måde nordstjerner, mens Jordens pol bevæger sig hen over himlen.



I dag ligger Nordstjernen *Polaris* cirka én grad fra Jordens toppunkt. Mange har interesseret sig for stjernen *Thuban* (Alpha Draconis), som befinder sig i halen af konstellationen *Dragen*, fordi den ville have været synlig via den nedadgående passage år 3440 f.Kr. og igen år 2160 f.Kr. Det er det nærmeste, man kan komme forskernes teori om pyramidernes alder. Men da man mener, at pyramidernes blev bygget mellem 2700 f.Kr. eller 2600 f.Kr., kan stjernen *Thuban* ikke bekræftelse egyptologernes teori og datering.

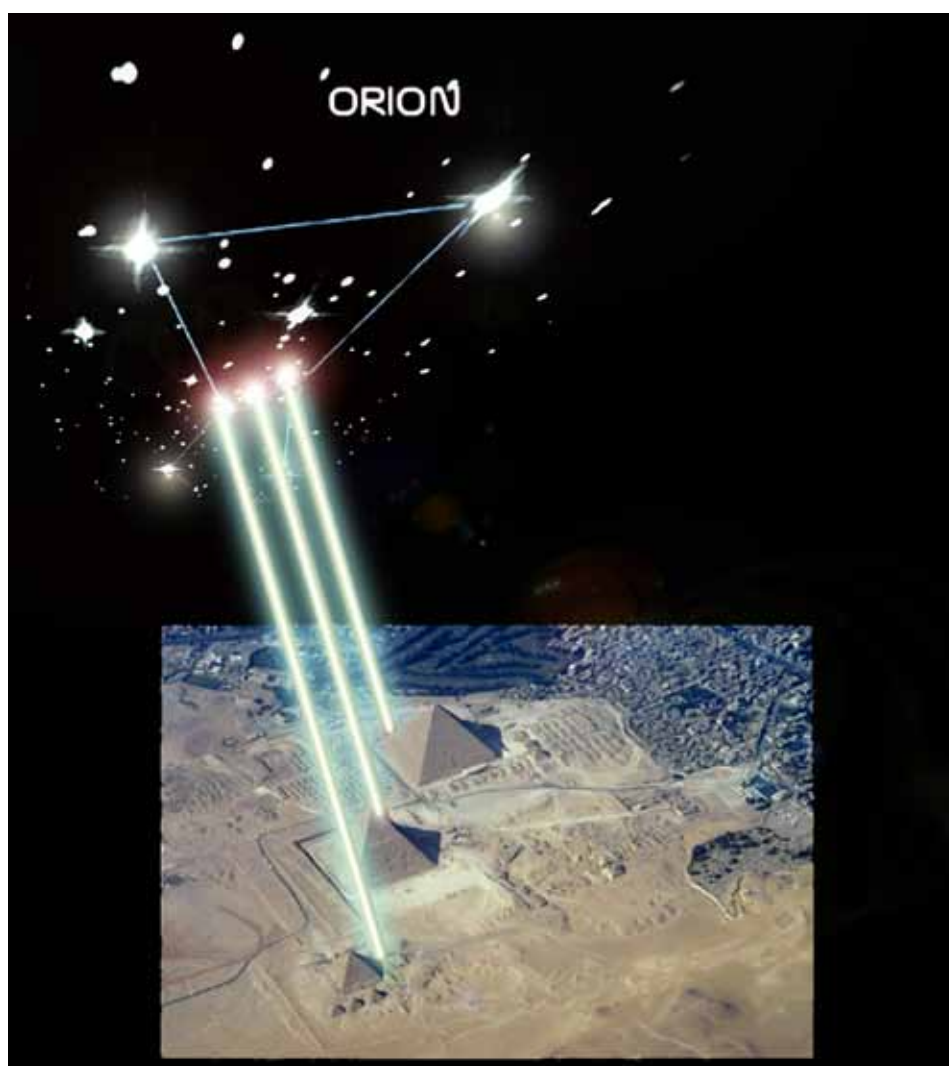
At pyramidernes er bevidst orienteret mod en nordstjerne, kan der ikke være tvivl om, men man kan ikke med sikkerhed sige, *hvilken* af nordstjernerne, de gamle egyptere sigtede efter. Men igen er det muligt at spørge H.P. Blavatsky som i *Den Hemmelige Lære* siger, at ...

"De store pyramider blev bygget da Dhruva (den daværende polarstjerne) stod i sin laveste stilling, og Krittikaerne (Plejaderne) så over hovedet på den (stod på samme meridian, men ovenover), for at overvåge giganternes arbejde."

Frederick J. Dicks interessante beregninger

I sin bog *Restoration of Stonehenge* har Frederick J. Dick på grundlag af H.P. Blavatskys oplysning beregnet, at denne konstellation, hvor datidens polarstjerne på samme tid lå længst fra den aktuelle nordpol og på samme meridian som denne og desuden lå på linje med *Alcyone* (centerstjernen i Plejaderne) og over den, skete for ca. 87.000 år siden. Og det skete i Krebsens tegn – en stjernekonstellation, der havde den allerstørste vigtighed i det gamle Egypten. Det dokumenteres af den prominente placering i de to zodiaker i Hathor-templet i Dendara, hvor konstellationen vises hele tre gange.

Det stemmer overens med H.P. Blavatskys udtalelse, hvor hun fastslår, at de gamle egyptere i deres zodiaker havde uigendrivelige beviser på, at deres tidsregning omfatter mere end $3\frac{1}{2}$ stjerneår – eller omkring 87.000 år. Frederik J. Dicks kalkulationer åbner for en lang række af mulige, markante astronomiske grupperinger i perioden, som startede for ca. 87.000 år siden, men da de selvsagt er forbundet med mange usikre faktorer, må de kun betragtes som arbejdshypoteser. Blandt de usikre faktorer kan nævnes vinklerne på pyramidernes forskellige passager og gange i forhold til ændringerne i Jordens hældning i tidens løb. Man har ikke data for stjernernes korrekte bevægelser så langt tilbage i tiden. Man er også usikker på variationerne i stjernernes bevægelse og lysstyrke i tid. Alle de linjeringer, der nævnes, er præcise indenfor en grad.



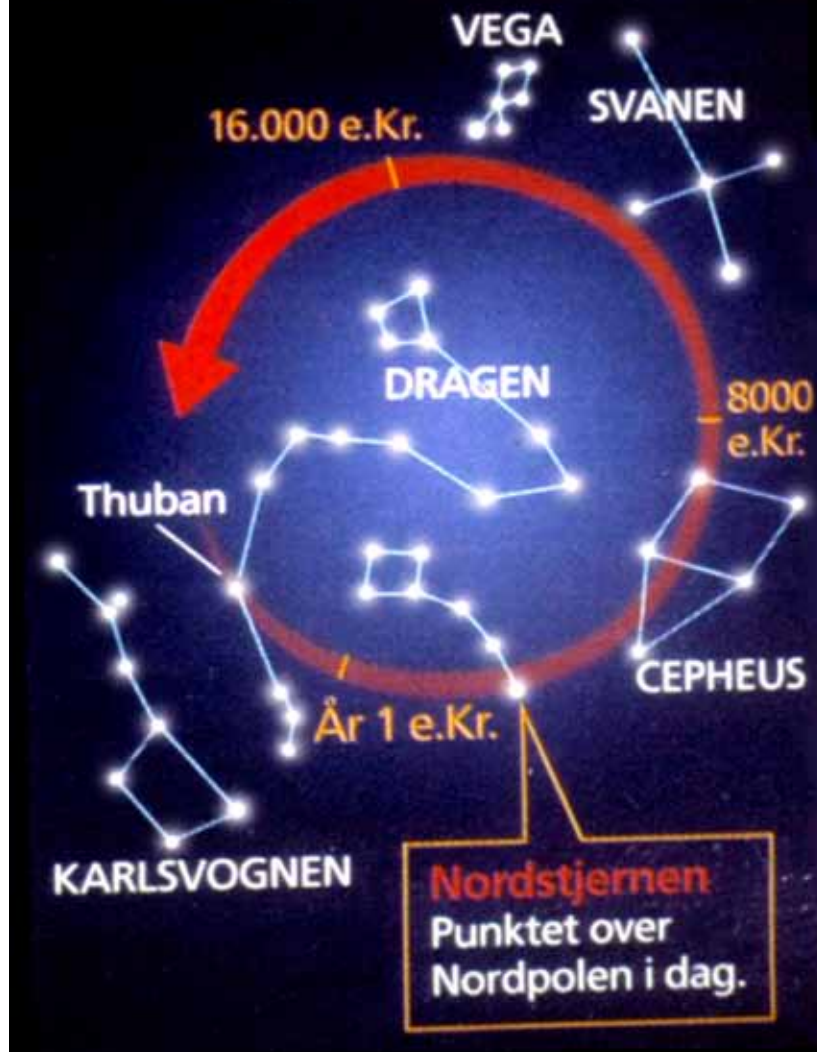
Beregningerne bekræfter åndsvidenskabens påstande

En gammel arabisk inskription fortæller, at på det tidspunkt, hvor de to store pyramider (ved nutidens Giza) blev bygget, stod Lyren i Krebsen. Vega er den klareste stjerne i Lyren, og de data, der er beregnet, er baseret på Vegas bane, hvor den skærer Krebsens og Stenbukkens baner. Byggearbejdet har muligvis været tilrettelagt sådan, at pyramiden stod færdig, da de tre stjerner i Orions bælte stod lavest på himlen, og matchede perfekt med de tre pyramider på Jorden.

Frederick J. Dicks beregninger giver dette resultat:

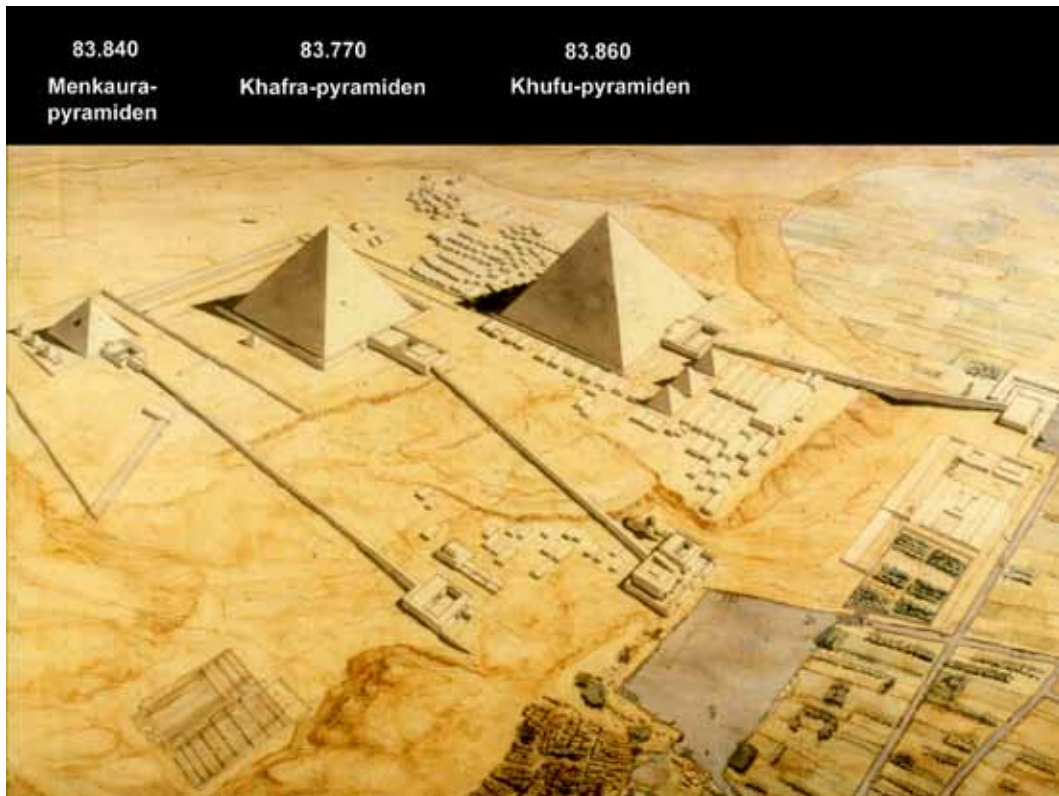
Himlen set fra Nordpolen i 26.000 år

Punktet over Jordens nordpol
bevæger sig i denne cirkel
gennem stjernebillederne.



Khufu-pyramiden – 83.860 år

Altinak (Zeta Orionis) – stjernen som den store pyramide (Khufu-pyramiden) repræsenterer – stod over pyramidens top ved forårsjævnudøgn for 83.860 år siden, (dvs. at dens ekliptiske længdegrad var 0 grader), og samtidig pegede pyramidens nedadgående passage direkte på denne periodes nordstjerne, *Alkaid* i Store Bjørn. Den nederste del af den store pyramides konstruktion kan derfor stamme fra denne periode.



Khafa-pyramiden – 83.770 år

Alnilam (Epsilon Orionis) – stjernen som den næststørste pyramide (Khafa-pyramiden) repræsenterer – indikerer, at pyramiden muligvis blevet færdigbygget for cirka 83.770 år siden, da Alnilams position ved forårsjævndøgn befandt sig over pyramidens top samtidig med at pyramidens øverste nedadgående passage pegede direkte på Nordstjernen *Alkaid* i Store Bjørn.

Menkaura-pyramiden – 83.840 år

Mintaka (Delta Orionis) – stjernen som den mindste af de tre pyramider (Menkaura-pyramiden) repræsenterer – indtog ved forårsjævndøgn samme position over den pyramides top 70 år senere end over Cheops pyramide, samtidig med at den nedadgående passage orienterede pyramiden mod *Alkaid* i Store Bjørn. Menkaura-pyramiden er derfor sandsynligvis opført for 83.840 år siden.

Selvom der ikke eksisterer enighed om, hvornår den egyptiske civilisation opstod, så ved man dog, at slutningen omfatter en periode på 300 år før og efter påbegyndelsen af nutidens tidsalder. Denne periode er kendt som den græsk-romerske, og tiden indvarsledes af persernes, grækernes og romernes erobring af Egypten. Det var en tid med voldsomme omvæltninger i hele den gamle verden, men den skabte samtidig en kulturel syntese, som gjorde det muligt at udbrede de egyptiske idéer, og det havde indtil dette tidspunkt ikke været mulig på grund af Egyptens geografi, politiske isolation og egypternes monopol på mysterielæren. I den græsk-romerske verden var Egypten den ældste af alle kendte civilisationer. Historikere, turister, forskere og opdagelsesrejsende flokkedes for at afdække landets hemmeligheder, før det drog sit sidste åndedræt.





VisdomsNettet

www.visdomsnettet.dk